

Δελτίο Τύπου

Λουξεμβούργο, 30 Μαΐου 2017

Έλεγχος της αλιείας στην ΕΕ: οι ελεγκτές δηλώνουν ότι απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες

Σύμφωνα με νέα έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες προκειμένου να αποκτήσει η ΕΕ ένα αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου της αλιείας. Όπως αναφέρουν οι ελεγκτές, τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχουν σημειώσει πρόοδο την τελευταία δεκαετία, η ΕΕ όμως εξακολουθεί να μην διαθέτει ένα επαρκώς αποτελεσματικό σύστημα ελέγχου της αλιείας που να υποστηρίζει την κοινή αλιευτική πολιτική.

Οι ελεγκτές πραγματοποίησαν επίσκεψη σε τέσσερα κράτη μέλη, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο (Σκωτία). Από τα τέσσερα αυτά κράτη μέλη, κανένα δεν επαλήθευε επαρκώς την ακρίβεια των στοιχείων που αφορούσαν την ικανότητα του στόλου τους ούτε των στοιχείων για τα σκάφη τους που περιλαμβάνονταν στο μητρώο του στόλου τους. Κανένα από αυτά δεν επαλήθευε τη χωρητικότητα των αλιευτικών σκαφών τους και δύο εξ αυτών δεν διενεργούσαν τις απαιτούμενες επαληθεύσεις της ισχύος του κινητήρα. Επιπλέον, οι ελεγκτές εντόπισαν σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ, αφενός, των στοιχείων του σκάφους που ήταν καταχωρισμένα στο μητρώο στόλου και, αφετέρου, εκείνων που αναγράφονταν στα σχετικά έγγραφα.

Σύμφωνα με τους ελεγκτές, συνολικά, τα κράτη μέλη που ελέγχθηκαν εφαρμόζαν μέτρα διαχείρισης της αλιείας κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο. Τα συστήματα δορυφορικής παρακολούθησης σκαφών παρείχαν αξιόπιστες πληροφορίες για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Εντούτοις, λόγω των προβλεπόμενων στον κανονισμό ελέγχου εξαιρέσεων, το 89% του στόλου της ΕΕ δεν υποβαλλόταν σε παρακολούθηση, με αποτέλεσμα να παρακωλύεται η αποτελεσματική διαχείριση για ορισμένους τύπους αλιείας και ορισμένα είδη.

«Τα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη εφαρμόσει πλήρως τον κανονισμό της ΕΕ για τον έλεγχο της αλιείας» δήλωσε ο Janusz Wojciechowski, **Μέλος του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου και αρμόδιος για την έκθεση**, «ενώ χρειάζεται παράλληλα να τροποποιηθούν ορισμένες διατάξεις ώστε να καταστεί αποτελεσματικότερος ο έλεγχος που ασκούν τα κράτη μέλη στην αλιεία τους».

Τα κράτη μέλη διαχειρίστηκαν κατάλληλα την απορρόφηση των ιχθυαποθεμάτων που τους αναλογούσαν. Βέβαια, στις περιπτώσεις που είχαν επιτρέψει σε οργανώσεις παραγωγών να διαχειρίζονται την κατανομή των ποσοτώσεων, δεν ήταν πάντοτε ενήμερα για τα κριτήρια που είχαν εφαρμοστεί. Εξαιτίας της εν

Σκοπός του παρόντος δελτίου τύπου είναι η παρουσίαση των κύριων μηνυμάτων της ειδικής έκθεσης που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

Το πλήρες κείμενο της έκθεσης διατίθεται στον ιστότοπο του ΕΕΣ www.eca.europa.eu

ECA Press

Mark Rogerson – Εκπρόσωπος Τύπου

T: (+352) 4398 47063

M: (+352) 691 55 30 63

Damijan Fišer – Υπεύθυνος Τύπου

T: (+352) 4398 45410

M: (+352) 621 55 22 24

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu

@EUAuditors

eca.europa.eu

λόγω έλλειψης διαφάνειας, δεν ήταν εύκολο για τα κράτη μέλη να γνωρίζουν τους πραγματικούς δικαιούχους των αλιευτικών δυνατοτήτων, να εκτιμούν τυχόν επιπτώσεις για το περιβάλλον και τις τοπικές οικονομίες ούτε να λαμβάνουν, κατά περίπτωση, τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα. Οι ελεγκτές εντόπισαν πάντως παραδείγματα ορθής πρακτικής σε περιπτώσεις όπου επαγγελματικοί σύλλογοι αλιέων υποχρέωναν τα μέλη τους να συμμορφώνονται με πρόσθετα αλλά ταυτόχρονα περισσότερο εστιασμένα μέτρα διατήρησης που έβαιναν πέραν των προβλεπόμενων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Τα δεδομένα σχετικά με τις αλιευτικές δραστηριότητες που συλλέγονταν κατ' εφαρμογή του κανονισμού ελέγχου δεν ήταν αρκετά πλήρη και αξιόπιστα. Σύμφωνα με τους ελεγκτές, τα δεδομένα σχετικά με τα αλιεύματα των σκαφών που υπέβαλλαν έντυπες δηλώσεις, τα οποία αντιπροσωπεύουν σημαντικό ποσοστό του στόλου της ΕΕ, ήταν ελλιπή και συχνά δεν καταχωρίζονταν σωστά στις βάσεις δεδομένων των κρατών μελών. Υπήρχαν σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των εκφορτώσεων που δηλώνονταν και των μετέπειτα καταγεγραμμένων δηλώσεων πρώτης πώλησης. Δύο από τα τέσσερα κράτη μέλη στα οποία πραγματοποιήσαμε επίσκεψη δεν αντάλλασσαν σε επαρκή βαθμό στοιχεία σχετικά με τη δραστηριότητα των σκαφών της σημαίας τους σε άλλα κράτη μέλη ούτε παρακολουθούσαν την πορεία των στοιχείων αυτών. Οι διαδικασίες επικύρωσης των δεδομένων που ακολουθούσαν τα κράτη μέλη ήταν ανεπαρκείς. Επιπλέον, υπήρχαν σημαντικές διαφορές μεταξύ των στοιχείων που κατέγραφαν τα κράτη μέλη σχετικά με τα συνολικά αλιεύματα και των στοιχείων που διέθετε η Επιτροπή.

Γενικά, τα κράτη μέλη στα οποία πραγματοποιήθηκε επίσκεψη σχεδίαζαν και διενεργούσαν ικανοποιητικά επιθεωρήσεις αλιείας. Ωστόσο, οι επιθεωρητές δεν διέθεταν πρόσβαση σε πραγματικό χρόνο στις πληροφορίες που αφορούσαν τα σκάφη, γεγονός που περιόριζε την αποτελεσματικότητα των επιθεωρήσεων και, παρότι είχαν καθιερωθεί τυποποιημένες διαδικασίες επιθεώρησης, δεν εφαρμόζονταν σε όλες τις περιπτώσεις. Τα αποτελέσματα των επιθεωρήσεων δεν καταχωρίζονταν πάντοτε ορθά, ενώ επιβάλλονταν κυρώσεις που δεν απέφεραν το αναμενόμενο αποτρεπτικό αποτέλεσμα. Το σύστημα επιβολής μορίων ποινής, μια σημαντική καινοτομία που εισήχθη με σκοπό να διασφαλίσει την ισότιμη μεταχείριση των επιχειρήσεων του αλιευτικού κλάδου, εφαρμοζόταν σε διαφορετική έκταση όχι μόνο μεταξύ κρατών μελών αλλά και εντός του ίδιου κράτους μέλους.

Οι ελεγκτές διατυπώνουν σειρά συστάσεων στην Επιτροπή και τα κράτη μέλη, με σκοπό τη βελτίωση της αξιοπιστίας των στοιχείων για τους αλιευτικούς στόλους, της παρακολούθησης των μέτρων διαχείρισης της αλιείας, της αξιοπιστίας των αλιευτικών δεδομένων, καθώς και των επιθεωρήσεων και των κυρώσεων.

Σημείωμα προς τους συντάκτες

Σκοπός της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ) είναι να διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των ιχθυοαποθεμάτων και του αλιευτικού τομέα. Δεδομένου ότι μεγάλο μέρος των αποθεμάτων υπεραλιεύεται, απαιτείται αδιάλειπτη προσπάθεια για την αποτελεσματική διαχείριση της αλιείας. Για τον σκοπό αυτό, η ΚΑΛΠ περιλαμβάνει μέτρα για τον περιορισμό της ικανότητας του αλιευτικού στόλου και τη διαχείριση της αλιείας, επιβάλλοντας όρια στα αλιεύματα, όπως ποσοστώσεις, και στην αλιευτική δραστηριότητα, όπως είναι οι περιορισμοί της αλιευτικής προσπάθειας ή τεχνικοί κανόνες για ορισμένους τύπους αλιείας.

Προϋπόθεση για την επιτυχία της ΚΑΛΠ είναι ο σχεδιασμός και η εφαρμογή ενός αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου. Το σύστημα ελέγχου μεταρρυθμίστηκε τελευταία φορά το 2009, με σκοπό να διορθωθούν οι σοβαρές αδυναμίες που είχε εντοπίσει το ΕΕΣ στην ειδική έκθεσή του αριθ. 7/2007.

Η ειδική έκθεση αριθ. 8/2017, με τίτλο «Έλεγχος της αλιείας στην ΕΕ: απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες», είναι διαθέσιμη στον ιστότοπο του ΕΕΣ (eca.europa.eu) σε 23 γλώσσες της ΕΕ.